

Sygn. akt VIII C 3202/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Anna Zuchowa

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. K.

przeciwko E. K.

o zapłatę 3.332,94 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 3202/15

UZASADNIENIE

W dniu 1 września 2015 roku powód Ł. K. wytoczył przeciwko pozwanej E. K. powództwo o zapłatę kwoty 3.332,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia wydania wyroku oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 20 lutego 2015 roku zawarł z pozwaną na odległość umowę sprzedaży, na mocy której kupił grzejnik (...)180/45 C12, za który zapłacił pozwanej cenę 3.192,94 zł oraz koszty transportu 140 zł. Pozwana dostarczyła powodowi zamówiony towar w dniu 11 marca 2015 roku, natomiast w dniu 14 marca 2015 roku powód odstąpił od zawartej umowy, przesyłając pozwanej stosowne oświadczenie za pośrednictwem poczty e-mail. Pozwana nie uznała skuteczności przesłanego oświadczenia podnosząc, że przedmiotem umowy jest rzecz nieprefabrykowana, wyprodukowana według specyfikacji konsumenta oraz służąca zaspokojeniu jego indywidualizowanych potrzeb. W ocenie powoda stanowisko pozwanej jest błędne, grzejnik został bowiem zamówiony za pośrednictwem strony internetowej pozwanej, zaś powód dokonał wyłącznie wyboru rozmiaru grzejnika oraz koloru, spośród przedstawionych przez pozwaną parametrów. **(pozew k. 2-3)**

W dniu 21 września 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 6048/15). **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 15)**

Pozwana zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu, nie kwestionując faktu zawarcia przedmiotowej umowy na odległość oraz złożenia przez powoda oświadczenia o odstąpieniu od umowy, pozwana podniosła, że powód dokonał wyboru grzejnika spośród 78 dostępnych rozmiarów, z których każdy ma możliwość 3 kombinacji połączeń oraz 37 wersji kolorystycznych. Dodała, że oferowane przez nią

grzejniki są produkowane przez zewnętrzną firmę, przy czym z uwagi na mnogość wyboru producent nie ma stanów magazynowych grzejników, a te są produkowane jedynie na konkretne, indywidualne zamówienie klienta. W świetle powyższego, zdaniem pozwanej, wyprodukowany dla powoda według ściśle określonych przez niego parametrów grzejnik mieści się w katalogu wyłączeń wskazanych w art. 38 pkt 3 ustawy o prawach konsumenta. Pozwana nadmieniła przy tym, że w okresie od stycznia do czerwca 2015 roku sprzedała 101 sztuk grzejnika takiego typu, jak zamówiony przez powoda i ani razu nie powtórzyła się wersja wybrana przez powoda. **(sprzeciw k. 19-23)**

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Powtórzył, że zakupiony przez niego grzejnik nie mieści się w kategoriach zakreślonych przepisem art. 38 pkt 3 ustawy o prawach konsumenta. Pomimo dużej liczby kombinacji na stronie internetowej pozwanej, powód był bowiem ograniczony parametrami ściśle wskazanymi przez sprzedającego, przy czym nie miał wpływu na wzornictwo czy też rodzaj materiałów zastosowanych przy produkcji grzejnika. Powód zakwestionował przy tym, aby wybrany przez niego grzejnik służył zaspokojeniu jego zindywidualizowanych potrzeb, podnosząc, że zakupiona rzecz nie posiada cech, które uniemożliwiają ponowne wprowadzenie jej do obrotu i korzystanie przez innego użytkownika. Na koniec powód wskazał, że nawet gdyby przyjąć, iż kupiony grzejnik jest rzeczą nieprefabrykowaną, stosownie do treści art. 38 ust. 1 ustawy o prawach konsumentach, winien on zostać jako kupujący poinformowany o powyższej okoliczności jeszcze przed rozpoczęciem świadczenia przez przedsiębiorcę, zaś w momencie dokonywania przez niego zakupu nigdzie nie było informacji, że jest to produkt na indywidualne zamówienie. **(odpowiedź na sprzeciw k. 35-36)**

Na rozprawie w dniu 2 marca 2016 roku strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Powód dodatkowo podniósł, że w regulaminie, który był zamieszczony przez pozwaną na stronie internetowej w czasie zawarcia umowy, znajdował się zapis wyłączający prawo odstąpienia od umowy w odniesieniu do rzeczy prefabrykowanych, przy czym sam regulamin odwoływał się do zapisów ustawy konsumenckiej, ale nie zawierał odniesienia w/w pojęcia do konkretnych produktów oferowanych przez pozwaną. Pozwana podniosła, że powód był informowany, że wybrany przez niego grzejnik jest produkowany na zamówienie i czas realizacji zamówienia powoda wynosi 2-3 tygodnie. **(protokół rozprawy k. 42)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana E. K. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) .PL (...) we W., m.in. w zakresie sprzedaży grzejników, która jest realizowana przez stronę internetową www.mat-dom.pl **(dowód: wydruk z (...) k. 13, okoliczności bezsporne)**

W dniu 19 lutego 2015 roku powód Ł. K. zawarł z pozwaną umowę sprzedaży, na mocy której kupił od pozwanej za cenę 3.192,94 zł grzejnik (...) w rozmiarze 1800mm x 1006mm x 106mm, z podłączeniem dolnym (D50), 2 rzędami paneli (...), w kolorze graphite (C12). Wyboru grzejnika powód dokonał spośród 78 rozmiarów podanych na stronie internetowej pozwanej, 3 kombinacji połączeń oraz 37 dostępnych wersji kolorystycznych. Umowa, o której mowa wyżej, została zawarta na odległość, a poza ceną zakupu powód uiszczył ponadto na rzecz pozwanej kwotę 140 zł z tytułu kosztów transportu towaru.

Na stronie internetowej pozwanej, przy opisie produktu, wskazano, że grzejnik (...) to: „elastyczny dobór (...), personalizacja, indywidualny dobór modelu dokładnie do wnętrza, możliwość wykonania w kolorze z palety producenta – 15 % dopłaty, zamówienia na grzejniki realizowane są w 2-3 tygodnie, opcjonalnie dostępne jest podłączenie (...) lub (...) (dolne prawe lub dolne lewe), 1 lub 2 rzędy paneli”.

Wybrany przez powoda typ grzejnika (...) jest produkowany na konkretne, indywidualne zamówienie klienta przez firmę (...), która, z uwagi na dużą rozpiętość możliwych do wyboru konfiguracji, nie prowadzi jego stanów magazynowych.

W dniu 23 lutego 2015 roku pozwana otrzymała od firmy (...) potwierdzenie złożonego zamówienia z dokładnym wskazaniem parametrów wybranych przez powoda, a także planowanej daty dostawy, która została określona na dzień 12 marca 2015 roku. Informację tę, jeszcze tego samego dnia pozwana przesłała powodowi za pośrednictwem

wiadomości e-mail. **(dowód: wydruk ze strony internetowej www.mat-dom.pl k. 7-9, kserokopia potwierdzenia wykonania przelewu k. 10, kserokopia faktury k. 12, pismo k. 24, wydruk z poczty e-mail k. 25-26, k. 27-28, k. 29-30, okoliczności bezsporne)**

Zamówiony grzejnik dostarczono powodowi w dniu 11 marca 2015 roku. W dniu 14 marca 2015 roku powód wysłał na e-mail pozwanej oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży grzejnika, złożone w trybie art. 27 ustawy o prawach konsumenta. W odpowiedzi na oświadczenie, pozwana poinformowała powoda, że zgodnie z treścią regulaminu, a także art. 38 ustawy o prawach konsumenta, w przypadku umowy, której przedmiotem jest rzecz nieprefabrykowana, wyprodukowana według specyfikacji konsumenta lub służąca zaspokojeniu jego zindywidualizowanych potrzeb (produkty wytwarzane na indywidualne zamówienie klienta), kupującemu nie przysługuje prawo odstąpienia od umowy.

W odpowiedzi na zajęte przez pozwaną stanowisko powód zwrócił się o pomoc do Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Ł.. W korespondencji prowadzonej z Rzecznikiem pozwana podtrzymała swoją decyzję w przedmiocie oświadczenia powoda, informując, że zamówiony przez niego grzejnik nie pochodzi ze stanów magazynowych sklepu/producenta i został wykonany specjalnie na zamówienie klienta, według jego specyfikacji. **(dowód: pismo k. 5, k. 6, wydruk z poczty e-mail k. 11, okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości, ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, jako niezasadne, podlegało oddaleniu w całości.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie postanowienia umowy sprzedaży zawartej przez strony oraz przepisy ustawy z dnia 30 maja 2014 roku o prawach konsumenta (Dz.U. 2014, poz. 827), która obowiązuje od dnia 25 grudnia 2014 roku.

Postanowienia zawartej przez strony umowy sprzedaży nie były w sprawie sporne, w szczególności wątpliwości nie budziły: charakter umowy (umowa zawarta na odległość), przedmiot umowy, który został precyzyjnie oznaczony, data jej realizacji oraz uiszczona przez powoda cena. Powód nie kwestionował przy tym, że wyboru grzejnika dokonał za pośrednictwem strony internetowej pozwanej, wybierając spośród 78 rozmiarów, 3 kombinacji podłączeń oraz 37 dostępnych wersji kolorystycznych. Poza sporem pozostawało ponadto, że w dniu 14 marca 2015 roku, z zachowaniem ustawowego terminu, powód złożył pozwanej oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży zawartej na odległość.

Osią sporu było ustalenie czy powód był uprawniony do złożenia oświadczenia, o którym mowa wyżej, pozwana podnosiła bowiem, że w sprawie ziściły się przesłanki wymienione w art. 38 pkt 3 ustawy wyłączające omawiane uprawnienie.

Zgodnie z przepisem art. 27 ustawy o prawach konsumenta, konsument, który zawarł umowę na odległość, może w terminie 14 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów, z wyjątkiem kosztów określonych w art. 33, art. 34 ust. 2 i art. 35. Uprawnienie, o którym mowa wyżej, nie ma jednak charakteru bezwzględnie obowiązującego i podlega wyłączeniu w przypadkach określonych w art. 38 ustawy o prawach konsumenta. Zgodnie z tym przepisem, prawo odstąpienia od umowy zawartej na odległość nie przysługuje konsumentowi w odniesieniu do umowy, w której przedmiotem świadczenia jest rzecz nieprefabrykowana, wyprodukowana według specyfikacji konsumenta lub służąca zaspokojeniu jego zindywidualizowanych potrzeb (art. 38 pkt 3 ustawy). Wykładnia tego przepisu wskazuje przy tym, że okoliczności wymienione w jego treści nie muszą zająć łącznie, a wyłączenie uprawnienia konsumenta przewidzianego w art. 27 ustawy następuje już w przypadku wystąpienia jednej z nich, o czym przesądza użycie przez ustawodawcę spójnika „lub”.

Przenosząc powyższe na grunt omawianej sprawy przypomnieć należy, że powód zamawiając u pozwanej grzejnik dokonywał wyboru nie tylko określonego typu/marki grzejnika (grzejnik (...)), ale także jego wymiarów spośród 78 dostępnych, kombinacji połączeń spośród 3 dostępnych, a także koloru spośród 37 wersji. Wybrany przez powoda grzejnik nie miał zatem charakteru „powszechnego”, był bowiem jedną z (...) dostępnych kombinacji. Truizmem jest zatem stwierdzenie, że omawiany typ produktu nie ma charakteru magazynowego, albowiem w świetle zasad doświadczenia życiowego wręcz niewyobrażalna jest sytuacja, w której sklep/producent przechowywałby taką ilość kombinacji danego typu grzejnika. Już zatem prima facie zasadną jest konstatacja, że wybrany przez powoda towar był po pierwsze nieprefabrykowany, po drugie został wyprodukowany według wybranej przez powoda specyfikacji. Nie może się przy tym ostać argumentacja powoda, że dokonywał wyboru ograniczonego, ponieważ pozwana oferowała zamkniętą listę dostępnych kombinacji grzejnika, nadto wyborowi nie podlegały takie cechy jak materiał, z których grzejnik został wykonany oraz wzornictwo. Niewątpliwie bowiem to powód miał istotny, a wręcz jedyny wpływ na postać zakupionego towaru i to w zakresie jego relewantnych cech, takich jak wielkość, sposób połączenia, kolor, przy czym za naturalną musi zostać uznana konkluzja, że wobec mnogości wyboru, wybrany towar miał postać mocno zindywidualizowaną i ściśle dostosowaną do preferencji klienta, był wyprodukowany według specyfikacji kupującego.

Pozwana sprzedała powodowi grzejnik w jednej z (...) jego możliwych kombinacji, co prowadzi do wniosku, że szansa na powtórzenie takiej właśnie kombinacji przez innego klienta jawi się jako bardzo niska. W ocenie Sądu nie może się więc ostać argumentacja powoda, iż zakupiony przez niego grzejnik nadaje się do ponownej sprzedaży, choć bowiem hipotetycznie rzecz ujmując sytuacja taka jest oczywiście możliwa, to w świetle zasad doświadczenia życiowego należy ją uznać za mało realną. Przedmiotowy grzejnik musiałby bowiem wręcz idealnie pasować do innego pomieszczenia, nie tylko wielkością, ale i sposobem jego połączenia, a nadto odpowiadać innemu klientowi pod kątem kolorystycznym, co biorąc pod uwagę specyficzny i mało powszechny wśród grzejników kolor grafitowy, jest zdaniem Sądu mało prawdopodobne. W ocenie Sądu w świetle przedstawionych okoliczności powód musiał mieć świadomość „wyjątkowości” swojego grzejnika, a także, że jest on produkowany na jego konkretne zamówienie. O tej ostatniej okoliczności przesądza już choćby fakt, że powód został poinformowany, iż grzejnik otrzyma do dnia 12 marca 2015 roku, a więc w terminie prawie 3 tygodni od daty złożenia zamówienia, co wykluczało możliwość, aby grzejnik ten pochodził ze stanów magazynowych. Jedynie na marginesie zauważenia wymaga, że według twierdzenia pozwanej, niezakwestionowanego przez powoda, w okresie od stycznia do czerwca 2015 roku sprzedała ona 101 sztuk typu grzejnika zamówionego przez powoda i ani razu nie powtórzyła się wybrana przezeń konfiguracja.

Wreszcie podkreślić należy, że na stronie internetowej pozwanej, przy opisie produktu, wskazano, że grzejnik (...) to: „elastyczny dobór (...), personalizacja, indywidualny dobór modelu dokładnie do wnętrza, możliwość wykonania w kolorze z palety producenta – 15 % dopłaty, zamówienia na grzejniki realizowane są w 2-3 tygodnie, opcjonalnie dostępne jest połączenie (...) lub (...) (dolne prawe lub dolne lewe), 1 lub 2 rzędy paneli”. Zupełnie niezasadny jest zatem zarzut pozwanego, że w regulaminie, który był zamieszczony przez pozwaną na stronie internetowej w czasie zawarcia umowy, znajdował się zapis wyłączający prawo odstąpienia od umowy w odniesieniu do rzeczy prefabrykowanych, przy czym sam regulamin odwoływał się do zapisów ustawy konsumenckiej, ale nie zawierał odniesienia w/w pojęcia do konkretnych produktów oferowanych przez pozwaną. Z samego opisu przedmiotowego grzejnika zamieszczonego na stronie wprost wynika bowiem, że jest to produkt personalizowany, zatem produkowany na indywidualne zamówienie klienta, według jego specyfikacji.

Reasumując Sąd uznał, że zamówiony przez powoda grzejnik mieścił się w kategoriach towarów, o których mowa w art. 38 pkt 3 ustawy o prawach konsumenta. Sąd uznał ponadto, przyjmując, że podstawę tej oceny stanowi rozsądek w zakresie oczekiwania tej wiedzy od przeciętnego nabywcy, że powód winien mieć świadomość, iż zakupiony przez niego towar będzie produkowany na jego konkretne, indywidualne zamówienie, według wybranej przez niego specyfikacji, na co wprost zresztą wskazywał opis towaru na stronie internetowej. Jednocześnie Sąd przyjął, że składając zamówienie powód potwierdził, że zapoznał się z regulaminem zamieszczonym na stronie internetowej pozwanej, w szczególności z tą jego częścią, która dotyczyła prawa do odstąpienia od umowy. Ł. K. nie tylko bowiem nie zaprzeczył powyższej okoliczności, ale na rozprawie w dniu 2 marca 2016 roku wprost potwierdził znajomość w/w zapisów regulaminu. Na marginesie zauważenia wymaga, że potwierdzenie przez kupującego znajomości treści

regulaminu jest warunkiem dokonania zakupu rzeczy przez internet, która to okoliczność jest powszechnie wiadoma i nie wymaga dowodu (art. 228 § 1 k.p.c.).

Tym samym powodowi nie przysługuje prawo odstąpienia od umowy zawartej na odległość, skoro przedmiotem świadczenia była rzecz nieprefabrykowana, wyprodukowana według specyfikacji konsumenta lub służąca zaspokojeniu jego zindywidualizowanych potrzeb (produkty wytwarzane na indywidualne zamówienie klienta). Zapis tej treści, odpowiadający treści art. 38 pkt 3 ustawy konsumenckiej, znajdował się w regulaminie, a powód przyznał, że był świadomy jego istnienia. Irrelevantne znaczenie ma nadto podniesiony przez powoda zarzut, iż w regulaminie sklepu pozwanej brak było definicji rzeczy nieprefabrykowanej, wykładnia omawianych zapisów regulaminu jest bowiem oczywista, nie budząca wątpliwości co do tego, jaka kategoria towarów wyjęta jest spod prawa do odstąpienia od umowy, zwłaszcza, że pozwana do zapisów ustawowych (tj. z art. 38 pkt 3 ustawy) dodała zapissek, iż mowa jest o produktach wytwarzanych na indywidualne zamówienie klienta.

Mając na uwadze całość przeprowadzonych rozważań Sąd uznał, że powód nie był uprawniony do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży zawartej z pozwaną w dniu 19 lutego 2015 roku, a w konsekwencji, iż powodowi nie przysługuje prawo żądania od pozwanej zwrotu ceny zakupionej rzeczy. W świetle powyższego, przedmiotowe powództwo należało oddalić, co też Sąd uczynił orzekając jak w sentencji wyroku.